

**“मीठे बच्चे- तिमीले आफ्नो दैवी मीठो चलनद्वारा बाबालाई प्रत्यक्ष गर्नु छ, सबैलाई बाबाको परिचय दिएर
वर्साको अधिकारी बनाउनु छ।”**

प्रश्न:- जो बच्चाहरू देही-अभिमानी छन्, उनको निशानी के हुन्छ?

उत्तर:- उनीहरू धेरै मीठो प्यारो हुन्छन्। उनीहरू श्रीमतमा एक्युरेट चल्छन्। कहिल्यै कुनै कामको लागि बहाना बनाउँदैनन्। सदा आज्ञाकारी हुन्छन्। कहिल्यै इन्कार गर्दैनन्। तर देह-अभिमानिले सम्झन्छन्- यो काम गर्नाले मेरो इज्जत जान्छ। देही-अभिमानी सदा बाबाको आज्ञामा चल्छन्। बाबाको पूरा रिगार्ड राख्छन्। कहिल्यै क्रोधमा आएर बाबाको अवज्ञा गर्दैनन्। उनीहरूको आफ्नो देह सँग लगाव हुँदैन। शिवबाबाको यादद्वारा आफ्नो कमाई आबाद गर्छन्, बर्बाद हुन दिँदैनन्।

गीत:- भोलेनाथ से निराला...

ओम् शान्ति। यतिका सारा दुनियाँ छ, यसमा भारत खास र यूरोप आम भनिन्छ किनकि भारत त प्राचीन नै हो। यो त सम्झन्छन्- पहिले भारतवर्ष नै थियो। सबै धर्मका मानिसले यो त जानेकै छैनन्- हामी एक एक-अर्काको पछाडि आएका हौं, हामी भन्दा पहिले भारत नै थियो। यो त समझको कुरा हो नि। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- वास्तवमा भारत नै प्राचीन हो। त्यतिबेला भारत नै धेरै धनवान थियो, त्यसलाई स्वर्ग भनिन्थ्यो। यस समय त कुनै मनुष्यले बाबालाई चिनेकै छैनन्, सिवाय तिमी बच्चाहरू। त्यो पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। हरेकले स्वयं बुझ्न सक्छन्- बेहदको बाबालाई चिनेको छैन। पुकार्छन्, भक्ति गर्छन्। तर बाबाको जीवनी कसैलाई थाहा छैन। गायन पनि गरिन्छ- फादर शोज सन, सन शोज फादर। अब तिमी बच्चाहरूले नै बाबालाई प्रत्यक्ष गर्नु छ। फादरले त आफ्नो शो गर्न सक्दैनन्। फादर त बाहिर जानुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूले नै बाबाको परिचय दिनु छ। यो पनि सम्झन्छन्- बेहदका बाबा स्वर्गको रचयिता हुनुहुन्छ। उहाँलाई यदि जानेको भए त आश्चर्य मान्थे- हामी भगवान्को बच्चाहरू दुःखमा, आइरन एजमा किन छौं? यो प्रश्न पनि तिमीले सोध्नु पर्छ। पहिला प्रश्न सोध्नु पर्छ-तपाईंको परमपिता परमात्मा सँग के सम्बन्ध छ? सोध्नेलाई त अवश्य थाहा हुन्छ, अरू कुनैले पनि सोध्दैनन् किनकि थाहा छैन। तिमीले कसै सँग पनि सोध्न सक्छौ। हुन त सामान्य रीति सँग सबैले भनिदिन्छन्- ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। तर सर्वव्यापीको त कुनै अर्थ नै छैन। दुःख हर्ता सुख कर्ता भन्छन् नि। दुःख मेटाउनेवाला, सुख दिनेवाला त एक हुनुपर्छ नि। तिमीले थोरै पनि टच गन्यौ भने बुझ्नेछन्- वास्तवमा सत्ययुगमा सुखै सुख थियो। अहिले त दुःखै दुःख छ। अवश्य सबैको दुःखलाई बाबाले मेटाउनुहुन्छ। यो त अति सहज कुरा हो। तिमी समझमा आउँछ हामी पारलौकिक माता-पिताको बनेका छौं। यो ज्ञानको कुरा अहिले यहाँ चल्छ, सत्ययुगमा चल्दैन। वहाँ त न ज्ञान हुन्छ, न अज्ञान हुन्छ। ज्ञान दिनेवाला वहाँ कुनै हुँदै हुँदैन। ज्ञानद्वारा त प्रारब्ध पायौ। तिमी अहिले ज्ञानद्वारा प्रारब्ध पाइरहेका छौं, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। देही-अभिमानी बन्न धेरै मेहनतको कुरा हो। शिवबाबाको सेवामा जो तत्पर रहन्छन्, उनै देही-अभिमानी बन्न सक्छन्। देह-अभिमान आउनाले फेरि उसबाट त्यो सुगन्ध निक्लिन्छ। उसको चलनबाट नै सारा थाहा हुन्छ- यो देह-अभिमानी छ। देही-अभिमानी धेरै मीठो प्यारो हुन्छ। हामी एक बाबाका बच्चाहरू भाइ-भाइ हौं। आपसमा

भाइ-बहिनी पनि हौं। दुवै श्रीमतमा एक्युरेट चल्छौं। यस्तो होइन एक श्रीमतमा चल्ने, अर्को बहाना बनाएर बस्ने। श्रीमतमा नचल्नेलाई बाबाले कहिल्यै आफ्नो बच्चा भन्न सक्नुहुन्न। बाहिरबाट त बच्चे-बच्चे भन्नुहुन्छ तर भित्र सम्झनुहुन्छ— यो नाफरमानबरदार हो, यसले के पद पाउँछ। बापदादा दुवैले जान्न सक्नुहुन्छ। श्रीमतमा चल्दैन। देह-अभिमानको कारण श्रीमतमा चल्दैन। देही-अभिमानी धेरै मीठो हुन्छ। यो आसुरी दुनियाँ कति नमीठो छ। माता-पिता, भाइ-बहन सबै नमीठो छन्। यहाँ पनि जो देह-अभिमानी छन्, उनीहरू नमीठो छन्। अहिले त तिमी देही-अभिमानी बनिरहेका छौ। कुनै त केवल तमोप्रधानबाट तमोसम्म आएका छन्, केवल प्रधानता निकलेको छ। कुनै रजोसम्म पुगेका छन्। सतोमा त कुनै-कुनै आएका छन्। यस्तो होइन बिस्तारै बिस्तारै आउँदै जान्छन्। कहिलेसम्म बिस्तारै बिस्तारै चलिरहन्छन्। देही-अभिमानीलाई कहिल्यै देहको अभिमान रहँदैन— यो काम म किन करूँ, यसमा मेरो इज्जत जान्छ। तिमी पाकिस्तानमा छँदा बाबाले पनि बच्चाहरूलाई सिकाउनको लागि सबै काम गर्नुहुन्थ्यो— देह-अभिमान नरहोस् भनेर। देह-अभिमानी बनेपछि सत्यानाश हुन्छ। बाहिरका जो प्रजा बन्नेवाला छन्, ती भन्दा पनि गिर्छन्। प्रजामा जो साहुकार बन्छन्, उनलाई पनि नोकर चाकर मिल्छ। यी त उल्टै गएर नोकर चाकर बन्छन्। यसभन्दा त ती साहुकार राम्रो ठहरिए। बुद्धिले काम लिइन्छ। जो बच्चा बन्दैनन्, केवल सहयोगी बन्छन्, ती पनि राम्रो धनवान बन्छन्। उनीहरूलाई नोकरी गर्ने आवश्यकता रहँदैन। यहाँ त नोकरी गर्नुपर्छ। अन्तिममा मुस्किलले राज्य-भाग्य (ताज) मिल्छ। सजाय त खानुपर्छ दुवैलाई! यी सबै कुरालाई ज्ञानी आत्माले नै बुझ्न सक्छन्। अज्ञानी देह-अभिमानी हुन्छन्। उनको चाल-चलन नै यस्तो हुन्छ। बुझिन्छ— यो कुनै कामको छैन। यहाँ त बच्चाहरू श्रीमतमा चल्नु पर्छ। नत्र मायाले धेरै धोका दिन्छ। झट्ट देह-अभिमान आइहाल्छ। देह-अभिमानलाई मेटाएर देही-अभिमानी बन्नमा नै मेहनत छ। यहाँ रहनेलाई त फेरि पनि ब्राह्मणहरूको संगत छ। बाहिर त दुनियाँ धेरै खराब छ। ज्ञानमा संगत यस्तो फस्टक्लास हुनु पर्छ, जो उसबाट पूरा रंग लागोस्। देह-अभिमानीको संगत मिल्नाले एकदम गन्दा हुन्छन्। फेरि फरमानमा पनि चल्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— यदि म सँग आएर सोधे भने झट्ट बताइदिन्छु— तिमी फरमानबरदार हो वा होइनौ। नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार धेरै राम्रा-राम्रा पनि छन्, जसले दिललाई खुशी गरिरहन्छन्। दुनियाँमा त धेरै दुःख मारामारी छ। मारकाट धेरै छ, यसलाई काँडाको जंगल भनिन्छ। तिमीले यिनीहरू सँग किनारा गरेका छौ। अहिले तिमी संगममा छौ। बुद्धिमा छ हामी गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि संगममा खडा छौं। अहिले हामी काँडाबाट फूल बन्दै गइरहेका छौं। काँडाबाट पल्लव (पालुवा) निकलँदै गइरहेको छ। हामी ती जंगली मनुष्यहरू भन्दा फरक छौं, हामी धार्मिक हौं। दुनियाँमा धार्मिक केवल तिमीहरू मात्रै हो, त्यसमा पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। जसले बाबालाई नै चिनेका छैनन्, ती हुन् अधार्मिक। यस समय सबै अधार्मिक छन्, खास भारत। भन्दछन् पनि— हामीले धर्मलाई जान्दैनौं, त्यसैले अधर्मी भए नि। धर्मी र अधर्मी। पाण्डव र कौरव। पाण्डवहरूको स्थूल युद्ध कुनै हुँदै होइन। हाम्रो त माया सँग गुप्त युद्ध छ, जसलाई कसैले पनि जानेका छैनन्। हामीले यदि बाबालाई याद गर्दैनौं भने मायाको थप्पड लाग्छ, तुफान आउँछ। बाबा भन्नुहुन्छ— अहिले तिमी मुख छ उतातिर र पाउ छ यतातिर। सदैव याद गरिरहनु पर्छ नयाँ दुनियाँलाई। गृहस्थ व्यवहारमा त रहनु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— निर्बन्धन भएर रहनेहरूको भन्दा गृहस्थ व्यवहारमा रहनेको अवस्था राम्रो छ। सबै त उस्तै हुन सक्दैनन्। नम्बरवार छन्। विद्यालयमा कुनै एकनाश

नम्बर कहाँ लिन्छन् र। यो पनि बेहदको विद्यालय हो। बाबाले सबै सेन्टरका बच्चाहरूको ख्याल राख्नुहुन्छ, यसलाई भनिन्छ विशालबुद्धि। विशालबुद्धि तब बन्छौ, जब बाबालाई याद गर्छौ।

तिमी बच्चाहरूको अहिले विशालबुद्धि बनेको छ। तिमीले मूलवतन, सूक्ष्मवतन, स्थूलवतन र यो सारा चक्र कसरी घुम्छ— यसलाई जान्दछौ, यसलाई विशालबुद्धि वा बेहदको बुद्धि भनिन्छ। मनुष्यहरूको छ हदको। तिमी बन्छ बेहदको बुद्धि। त्यसैले बच्चाहरू धेरै मीठो बन्नु पर्छ। जति मीठो बन्छौ, सम्पूर्ण बन्छौ, त्यति त्यो भविष्यमा अविनाशी बनेछ। हेर्नु पर्छ— म भित्र देह-अभिमान त छैन? यदि कुनै काममा अस्वीकार गर्छौ भने बुझिन्छ यसमा देह-अभिमान छ। सत्ययुगमा सबै देही-अभिमानि हुन्छन्। जान्दछन्— एक पुरानो शरीर छोडेर नयाँ शरीर लिनु छ। यहाँ त कति रुन्छन्। देह-अभिमान छ नि। देहमा धेरै प्यार छ।

तिमी बच्चाहरूको लागि यो दुनियाँ मानौं छँदै छैन। अशरीरी आएका थियौं, अशरीरी बनेर जानु छ। बेहदका बाबाले बच्चाहरूलाई पढाउनुहुन्छ, उहाँको कति रिगार्ड राख्नु पर्छ। बाँदरले कसैको रिगार्ड राख्दैन। हात्तीलाई पनि गुर्र-गुर्र गर्छ। जसको भित्र नमीठो छ, त्यसलाई बाबाले सपूत कहाँ भन्नुहुन्छ र। भन्नुहुन्छ— यो भन्दा त बाहिर रहनेहरू राम्रा छन्। रिगार्ड त रहन्छ। यसलाई पनि ड्रामा नै भनिन्छ। आज राम्रो चलिरहेको छ, भोलि मायाको तुफान लाग्छ। बुझ्दैनन्— हामी कुनै तुफानमा छौं। ठूला-ठूलालाई पनि तुफान त लाग्छ नि। फेरि पनि ड्रामा भनिन्छ। हामीले शिवबाबासँग वर्सा लिन्छौं, यो बिसिनाले कमाई बर्बाद हुन्छ। कमाई आबाद (भरपुर) हुन्छ शिवबाबाको भण्डाराबाट। यसलाई बिसियौ भने झोली खाली हुन्छ। प्रजामा पनि साधारण पद पाउँछौ। सजाय त धेरै खान्छौ। स्वयं छोड्नेहरूले फेरि अरूलाई पनि संशयबुद्धि बनाउँछन्। बाबालाई त दया लाग्छ। मायाको आक्रमण सहन गर्न सक्दैनन्। उस्तादले त धेरै सिकाउनु हुन्छ। अचल-अडोल रहनु छ। रहँदैनौ भने बाबा सम्झनुहुन्छ अझै सिल्वर एजसम्म पनि पुगेको छैन। आश्चर्य लाग्छ। ज्ञान पूरा नभएकाले, शिवबाबा सँग योग नभएकाले गिर्न पुग्छन्। तुफान त के-के लाग्छन्। चढ्नु र गिर्नु— यो त भइ नै हाल्छ। गिन्यौ भने फेरि उठेर खडा हुनुपर्छ नि। हाम्रो काम शिवबाबा सँग छ। जेसुकै होस्, हामीले वर्सा शिवबाबा सँग लिनु छ। मम्मा बाबाले पनि उहाँबाट नै लिन्छन्, उहाँलाई नै याद गर्नु छ। उहाँको मुरली सुन्नु छ। नत्र कहाँ जान्छौ। पसल त एउटै छ नि। यहाँ आए विना मुक्ति जीवनमुक्ति मिल्न सक्दैन। बाबाको सामुन्ने त आउनु छ नि। हो, कुनै बाँधेली छन्, बाबाको यादमा मर्छन् भने उनले पनि राम्रो पद पाउँछन्। यहाँ जो देह-अभिमानमा आएर अवज्ञा गर्छन्, यिनलाई भन्दा त उनलाई पद राम्रो मिल्छ किनकि बाबाको यादमा मरे नि। राम्रो सौभाग्य हो नि। यस ज्ञान मार्गमा कुनै कष्ट छैन। धेरै सहज छ। यहाँ धेरै देही-अभिमानि बन्नु छ। धेरै देह-अभिमानमा रहन्छन्। बाबाले त केही भन्नुहुन्न, केवल दिलमा भित्र दया लाग्छ। शिवबाबाको भण्डाराबाट शरीर निर्वाह गर्छन्। यज्ञको सम्हाल केही गर्दैनन् भने पद के पाउँछन्? यस यज्ञको त धेरै सम्हाल गर्नु छ। जहाँ पनि सेन्टरहरू स्थापना हुन्छन्, त्यो शिवबाबाको नै यज्ञ हो। यस यज्ञ रचनको लागि केवल ३ पाइला पृथ्वी चाहिन्छ। पुग्यो। कुनै वृद्ध छन्, स्वयंले बुझाउन सक्दैनन्। ठीक छ, फेरि कुनै बहिनी वा भाइलाई बोलाऊन्। एउटा सानो कोठा बनाइदेऊ र बोर्ड लगाइदेऊ। ठूलो पुण्यको काम हो। अहिले कलियुग हो, विनाश सामुन्ने खडा छ। बाबा सँग अवश्य स्वर्गको वर्सा लिनु छ। स्वर्गको वर्सा मिल्छ नै संगममा, जबकि पुरानो दुनियाँ खतम हुन्छ, नयाँ दुनियाँ स्थापना हुन्छ। संगममा वर्सा मिल्छ जुन फेरि भविष्यको लागि अविनाशी हुन्छ। तिमीले धेरै सम्झाउन

सकछौ। केवल ३ पाइला पृथ्वी चाहिन्छ। पुग्यो। एक अर्कालाई उठायौ भने पनि अहो सौभाग्य। तिमीले एकै मन्त्र दिन्छौ- मन्मनाभव। केवल भन्छौ बाबालाई याद गर्नु भने अन्त मती सो गति हुन्छ। बाबाले स्वर्गको खजाना दिनुहुन्छ। सुन्यो, पुग्यो। बुद्धिमा बस्यो। स्वर्गमा आउन लायक बन्यो। ठाउँ दिनेलाई हक मिल्छ। बाबा यति सहज गरेर बताउनुहुन्छ। कुनैलाई सुखधामको बाटो बताऊ। प्रजा बन्यो, त्यो पनि राम्रो। नम्बरवार बन्दै जान्छन्। ३ पाइला पृथ्वी प्रसिद्ध छ, यसबाट तिमी विश्वको मालिक बन्छौ। प्रजाले पनि भन्छन् नि- हामी विश्वको मालिक हौं। यो भवन पनि ३ पाइला पृथ्वी हो नि! सुरु पनि ३ पाइला पृथ्वीबाट भयो। एउटा सानो कोठा थियो फेरि बिस्तारै बिस्तारै ठूलो बन्दै गयो। यस्तो धेरै आउनेछन्, जसलाई बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीले पैसा के गर्छौ? तिमीलाई धेरै राम्रो राय दिन्छु- ३ पाइला पृथ्वी लेऊ। १०-१५ हस्पिटल, कलेज खोल। आफ्नो गाउँमा भवन भाडामा लेऊ। यो त सबै खतम भएर नै जान्छ। यो भन्दा त यस खर्चमा १०-१५ सेन्टर खोल्नु भने धेरैको कल्याण हुन्छ। तिमी धेरै धनवान हुन्छौ। तिमीले सानो ठाउँमा पनि यो कलेज खोल्न सकछौ। तिमीले केवल बाटो बताउनु छ, अन्धाहरूको लट्ठी बन्नु छ। जगाउनु पर्छ। बाबा र वर्सालाई याद गर्नु भने पुग्यो, तिमी बेडा पार हुन्छ। अरू कुनै खर्च आदिको कुरा नै छैन। बेहदका बाबा सँग बेहदको वर्सा लिन्छन्। सम्झाउन धेरै सहज छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकिलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) फस्टक्लास ज्ञानी आत्माहरूको संगत गर्नु पर्छ। देही-अभिमानि बन्नु छ। देह-अभिमानिको संगत देखि टाढा रहनु छ।
- २) यज्ञको धेरै प्यार सँग, सच्चा दिलले सम्हाल गर्नु पर्छ। धेरै प्यारो मीठो बन्नु पर्छ। सपूत बनेर देखाउनु छ। कुनै पनि अवज्ञा गर्नु हुँदैन।

वरदान:- परमात्म प्यारको आधारमा दुःखको दुनियाँलाई भुल्ने सुख-शान्ति सम्पन्न भव

परमात्म प्यार यस्तो सुखदायी छ, जो यसमा डुब्छ उसले यो दुःखको दुनियाँ बिसिन्छ। यस जीवनमा जे चाहिन्छ, त्यो सर्व कामना पूर्ण गरिदिनु- यही त परमात्म प्यारको निशानी हो। बाबाले सुख-शान्ति के दिनुहुन्छ, उसलाई भण्डार बनाइदिनुहुन्छ। जसरी बाबा सुखको सागर हुनुहुन्छ, नदी, तलाउ होइन। त्यसैगरी बच्चाहरूलाई पनि सुखको भण्डारको मालिक बनाइदिनुहुन्छ, त्यसैले माँग्ने आवश्यकता छैन, केवल प्राप्त खजानालाई विधि पूर्वक समय समयमा कार्यमा लगाऊ।

स्लोगन:- आफ्नो सबै जिम्मेवारीहरूको बोझ बाबालाई सुम्पिएर डबल लाइट बन।